

Hvilken lighed er der mellem golfspillere og kreaturer

Tekst Peter Mølholm Hejlesen, PI-København
Fotos Peter Levring, PI-København

Da storbonden Bangsgaard inspicerede staldene fornemmede han en uro blandt kreaturerne. "Nu er det vist på tide", tænkte han. Storbonden var klar over, at dyrene på denne tid af året søgte adspredelse fra den daglige trummerum i de snævre båse. Det var tydeligt, at de fornemmede forårets komme, hvor

de lange snoede fairways med de fine saftige græstæpper atter skulle betrædes. Storbonden kaldte således til orden og inviterede de forventningsfulde til match – "spil over to dage på nogle af de fineste fairways", lovede han. Elektronisk kunstgræs og flotte præmier fik lokket henved 30 medlemmer og gæster til at

Johnny Enevoldsen

møde op på den gamle dyreskueplads på Bellahøj. Der blev hilst høfligt på hinanden, og snakken faldt hurtigt på de store forventninger, der var til den kommende græsningsæson. Det nye udstyr og seletøj blev stolt vist frem med en tro på, at det i sig selv nok skulle forbedre placeringen på staldens rangliste.

Således striglet og klar blev vi inddelt i hold og tildelt en bås, hvor den elektroniske græsbane blev indstillet til lette forhold, hvilket vil sige ingen vind, lav græshøjde og moderat hastighed på greens, og var vi inden for en kropslængde fra vandtruget, måtte vi samle op. "Ideelle forhold til græsning", tænkte vi.

Endelig blev vi sluppet løs, og spillet gik i gang, og efter fire timer på kunstgræsset var en vinder fundet. Ikke uventet var det den garvede "tyr" Mickey, der løb med rosetten i klassen for de mere prøvede græsspringere.

Hjemme i stalden igen begyndte tankerne allerede at kredse sig om det næste møde på det elektroniske kunstgræs ude på Bellahøjs enge. Nu skulle det endelige slag stå, og en samlet vinder findes. Storbonden havde fra sit domicil under varmere himmelstrøg besluttet, at nu skulle vi testes for alvor. Tyrene skulle skilles fra kvierne. De topdressede fairways var smalle og omgivet af søer og vandhuller. Greens var bløde og hurtigere end hurtig. Vejrguderne viste sig fra den værste side med vindstød op til 20 m/sek., der svarer til hård kuling, hvor kviste og grene brækkes af, og det er besværligt at gå mod vinden. Scenen var sat.

Det var tydeligt for enhver, at kreaturerne for alvor blev udfordret. Der blev sparket voldsomt i båsene, og udstyret og seletøjet blev presset til det yderste. Hvem kunne stå distancen, da de sidste 9 fairways skulle spilles? Det viste sig hurtigt, at vinderen skulle findes blandt spillerne i bås nr. 1, hvor favoritten og hjemmebanespilleren Kurt Gullits blev jagtet af den lidt yngre udfordrer Peter, der er kendt fra jorderne omkring Mølleåen. Med en samlet score på 65 (35 + 30) point lykkedes det Kurt Gullits at græsse sejren hjem. Vi udbrødte ham som vinder, og han blev rigt præmieret af den højtærede formand for kreaturforeningen i København.

Det siges, at trofæet pryder stalden hjemme hos Kurt Gullits.

Svar på gåden:
De står i båse om vinteren
og vrikker med halen,
mens de venter på at
komme på græs.